

אפן שנות לעיני לעפער תנומה עד אמצע מקומ עד אמצע מקום לה. והוא היה משתדל בתמורה לחרבר את האם, שנאמר בה (משל א') ואל תשורת אמך, עם בעלה. שהריה השכינה מצד של החסד נקנאהת גמלות חסדים.

ומצד האבורה נקראה עקרה וקרבען, ומצד העמוד האמצעי נקראת תורה, ואין מי שיעיר אותה במדות הלו לבעלה. זהו שכחוב (ישעה נא) אין מנהל לה וגנו. ומשום זה הקול אומר ישעה מה אקרוא כל הבשר חציר. שלא משתדלים אלא לנפח בשר, ואלו הם עמי הארץ. ואלו שמשתדלים בגמלות חסד ובתורה, לא משתדלים אלא לעצם, ובשבילים נאמר וכל מסדו צין השרה. וכל אלו שלא משתדלים בה לשם - רוח הקודש, שהיא השכינה, לא שורה עליהם. זהו שכחוב (תהלים עה) ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב.

ויש שלא משתדלים בתורה שבעל פה לשם, ונאמר בהם (שם ו) מרוו את חייהם בעבדה קשה - זו קשיה. בחמר - זה קל וחמר. ובלבונן ההלכות. שעיליהם נאמר ותכן לבנים מתנו. בכל עבירה בשדה זו בריתא. את כל עבדתם - זו פסקה. אשר עבדו בהם בפרק פרכה. בשגינו לעמקה של הולכה, נאמר בהם אין הולכה כפלוני.

ויש אחרים שמשתדלים בה לשם, שהם בעלי המגינים של בית המקדש, שאמר בהם נمبر ט' אדם כי ימות באלה. כמו שבארוה בעלי המשנה, אין התורה מתקנת אלאumi שפמית עצמו עליה.

שנת לעיני לעפער תנומה עד אמצע מקום לה. ואיהו הוה משתדל באורייתא לחרבר אמא, דאתمر בה (משל א' ח') ואל תשורת אמך, עם בעלה. דהא שכינתא מפטרא דחסד. **אתקריאת גמלות חסדים.**

ומפטרא דגבורה אתקריאת עקרה וקרבען. ומפטרא דעתו דעומדא דאמצעיתא אתקריאת תורה. ולית מאן דיתער לה באליין מדות לגביה בעלה. הדא הוא דכתיב (ישעה נא יח) אין מנהל לה וגנו. ובגין דא קלא אמר (ישעה ט) מה אקרוא כל הבשר חציר. דלא משתדלין אלא לדבחה בשיד, ואליין אנון עמי הארץ, ואליין ד משתדלין בגמלות חסד ובאורייתא, לא משתדלין אלא לגרמייהו, ובגיניהו אתمر (שם ט) וכל חסדו בziej השדה. וכל אליו דלא משתדלין ביה לשם, רוחא קודשא דאייהי שכינתא לא שרייא עלייהו, הדא הוא דכתיב (תהלים עה לט) ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב.

ואית דלא משתדלין באורייתא דבעל פה לשם, ואתمر בהון (שם ו' יט) וימרדו את חייהם בעבדה קשה, דא קושיא, בחמר, דא קל וחמר. ובלבנים בלבון ההלכות. דעליהו אתمر (שם ה' יט) ותכן לבנים מתנו. בכל עבירה בשדה, דא בריתא. את כל עבדתם, דא פסקא. אשר עבדו בהם בפרק, פרכא. פד מטו לעמeka של הולכה אתمر בהון לית הולכה בפלוני.

ואית אחרין ד משתדלין בה לשם, דאנון מאירי טריסין דבה מדרשא דאתمر בהון (במדבר יט יט) **אדם כי ימות באלה. כמה דאוקמו** **מאירי מתניתין אין התורה מתקימת אלאumi שפמית עצמו עלייה.**